

**„Slobodna Dalmacija“
n/r glavnog urednika Mladena Pleše
izvršnog urednika Roberta Žaje
urednika Dalmacije Mije Grabovca**

U „Slobodnoj Dalmaciji“ od 6. i 7. ožujka 2007. godine, u rubrici „Dalmacija“, na stranici 11 i 10, u dva navrata, dan za danom, objavili ste tekstove vašeg novinara Jakova Žarka, u kojima se, kako se ističe u nadnaslovu, za kulturocid i vandalizam u Kaštelima optužuje poduzetnik Ante Samardžić, direktor tvrtke „Cipicco“.

Kako se u oba slučaja radi o tendencioznom dezinformiranju, klevetama i uvredama izrečenim na ime i račun tvrtke i moje osobno, sa posve jasnim ciljem sudjelovanja i poticanja medijske hajke kojom se naštetilo ugledu i kredibilitetu tvrtke „Cipicco“ i mojem osobno., kako je člancima u „Slobodnoj Dalmaciji“ počinjena je teško nadoknadiva šteta u pokušaju sprječavanja realizacije prenamjene rekonstruiranja devastiranih objekata uz kulu Cipicco u elitni hotelski objekt, to tražim objavljivanje sljedećeg demantija.

1. U Kaštel Novom se nije 4. i 5. ožujka 2007. godine dogodilo ništa nezakonito, nikakvo kazneno djelo, ponajmanje „kulturološki zločin“, „kulturocid“ i „vandalizam“, kako je o tome izvijestila „Slobodna Dalmacija“. Niti jedna od dva naslova i dva podnaslova ne odgovara činjenicama. Poduzetnik Ante Samardžić nije bagerom kojeg novinar ističe "ključnim svjedokom" „sraonio objekte uz ljetnikovac iz 1512. godine, nije „Napadnuta kula Cippico“, kako je hrvatsku javnost izvijestila „Slobodna Dalmacija“ 6. ožujka 2007. godine. Nije točno da su „Zaustavljeni ilegalni radovi na okolišu ljetnikovca“, niti naslov „Stop rušenju Cippica“ , objavljeno 7. ožujka 2007. godine, ima ikakve veze sa događajima koji su tih dana uslijedili.
2. To nisu jedine izmišljotine i neistine koje je objavila „Slobodna Dalmacija“. U tekstu Jakova Žarka „Napadnuta kula Cippico“ tvrdi se da je poduzetnik Ante Samardžić direktor „Cipicca“, „počeo rušenje pratećih objekata uz jedan od najvrjednijih spomenika-kaštelansku kulu Cipicco - bez potrebnih zakonskih dozvola“. Tvrtka „Cipicco“ je pribavila sve potrebne dozvole za radove obnove i rekonstrukcije susjednih objekata, te su poduzete sve prethodne zakonom propisane radnje. Netočno je da su „teškom mehanizacijom gotovo pometeni povijesno vrijedni objekti skladišta vina, jer oni niti su zaštićeni spomenici kulture, niti imaju bilo kakvu spomeničku klasifikaciju, upravo radi čega im je i dozvoljena prenamjena, a činjenica je da su decenijama zapušteni i devastirani gospodarski objekti, točnije ruševine i ruglo, kao što je nažalost cijeli taj predio na Rivi u Kaštel Novom. U tekstu „Stop rušenju Cipicco“, iako mu je dobro poznato da nitko nije ni prišao kuli Cipicco, novinar Jakov Žarko tvrdi da se „kulturološki zločin“dogodio u Kaštel Starom „pri bespravnom rušenju objekta uz spomenik nulte kategorije“. Novinar Žarko ne bira riječi: „nezakonito rušenje cijelog objekta“, „vrijedni kamen koji je tijekom jučerašnjeg vandalizma završio u moru“, „kazna koju će snositi radi rušenja objekta koji je imao elemente spomenika sigurno je kako će biti rigorozne“.
3. Ne želim isticati da je tvrtku Cipicco, Konzervatorski odjel Ministarstva kulture gotovo dvije godine sustavno šikanirao odbijajući izdati prethodnu suglasnost, a što je tolerirao i ministar Biškupić, pa je u četiri navrata podignuta i tužba Upravnom sudu RH zbog nezakonita postupanja. Spomenut ću da je krajem 2006. godine Konzervatorski odjel u Splitu napokon donio Rješenje kojim se izdaje prethodno odobrenje za rekonstrukciju objekta uz kulu Cipicco.

Ured Državni uprave u Splitsko-dalmatinskoj županiji nakon provedenog upravnog postupka naposljetku je 25. siječnja 2007. godine izdao građevnu dozvolu za rekonstrukciju objekta uz kulu Cipicco, koja je dostavljena i Građevnoj inspekciji. Dakle, tvrtka Cipicco je imala sve

potrebne dokumente i dozvole prije započete rekonstrukcije i obnove objekata uz kulu Cipicco, a prva faza jest razgradnja zidova, priprema temelja, obrada kamenih klesanaca, i ponovna ugradnja tog istog kamena u rekonstruirani objekt, pri čemu je grube građevinske radove povjerila renomiranoj tvrtki „Gunjača projekt“.

4. Pripremne radove izvođač je započeo 22. veljače 2007., a građevinske radove 1. ožujka 2007. Tri radna dana u kontinuitetu radovi su se nesmetano odvijali. Svoju posjetu je za 5. ožujka 2007. g. najavio i pročelnik Konzervatorskog odjela iz Trogira Radoslav Bužančić, međutim, nije se pojavio. Umjesto njega, u popodnevnim satima gradilište je zaposjelo desetak policajaca, i bez ikakva naloga, prekoračivši ovlasti, sve osobe sa gradilišta pripratili u Policijsku postaju u Kaštel Gomilici, gdje su bezrazložno satima saslušavani i nagovarajući ih da potpišu izjavu kako neće nastaviti sa radovima, čemu se investitor usprotivio. Dan kasnije, Radoslav Bužančić u ime Konzervatorskog odjela u Trogiru, bez ikakve zakonske osnove i suvisla obrazloženja, a da se uopće nije pojavio na gradilištu, donosi Rješenje kojim se privremeno obustavljaju radovi, koje Rješenje nikada nije dostavljeno investitoru. Kako bi takva odluka imala pravno uporište Bužančić alarmira ured ministra Biškupića koji nalaže inspektoru iz Odjela za inspekcijske poslove Ministarstva kulture u Rijeci, da pod hitno, a ovaj već 9. ožujka vrši očevid bez nazočnosti investitora i na nezakonit način, izdaje usmeno Rješenje kojim se obustavlja izvođenje radova. Slijedom takvo ishitreno donesene odluke i Građevinska inspekcija donosi Rješenje o privremenoj obustavi daljnje gradnje, a da odluka ni u jednom dijelu nije činjenično argumentirana.
5. Umjesto da se zapita kako to pojedinci u državnim institucijama, poput Radoslava Bužančića, mogu bez ikakvih posljedica po vlastitom nahođenju ili narudžbi drugih provoditi odluke i zamisli, ili zaustavljati i izvan snage privremenim rješenjima stavljati pravomoćnu i konačnu građevnu dozvolu, „Slobodna Dalmacija“ je tom bezakonju i bahatosti pružila bezrezervnu podršku. Usto, dirigiranim pisanjem potpuno je jednostrano izvještavala javnost, te pripomogla medijskom linču i ponižavanju tvrtke „Cipicco“ i mene kao direktora, a da ni u jednom trenutku novinar nije pokušano pribaviti izjavu investitora. Isto tako, odsustvom profesionalizma i objektivnosti, „Slobodna Dalmacija“ je pripomogla da umjesto odobrene rekonstrukcije skladišta i nekadašnje vinarije u ekskluzivni hotel sa četiri zvjezdice, kompleks kule Cipicco do daljnjega ostane ruglo Kaštel Novog. Zar Kaštel Novi nije zavrijedio ovakav jedan elitni objekt u kojeg je predviđeno investirati preko 50 milijuna kuna i to privatnog kapitala, zapitati se je, kome to smeta i tko je taj koji bezočno koči investiciju koju bi svako savjestan bezrezervno podržao.
6. U skladu s čl. 31. st. 1 i 2 i čl. 35. Zakona o javnom priopćavanju, tražimo da radi točnog i istinitog informiranja javnosti objavite gornji tekst ispravka informacije s fotografijom jednakim slovima na istoj stranici u cijelosti i bez kraćenja. Odlučno demantiram sve navode, tvrdnje i informacije kao i insinuacije, jer predstavljaju konstrukciju neistine i izmišljotina, te vrijeđaju i nanose ogromnu štetu tvrtki Cipicco, a i meni osobno.

Tvrtka Cippico neće odustati od dovršetka projekta koji je od zvaničnih državnih institucija dobio sve potrebne suglasnosti, a medijskom linču, kojem smo bez razloga izloženi, suprotstavljati će se i nadalje demnatijima i sudskim tužbama.

S poštovanjem,

Direktor trgovačkog društva

Cippico d.o.o.
Ante Samardžić, dipl. ing.

U Splitu, 3. travnja 2007.

„Slobodna Dalmacija“
n/r glavnog urednika Mladena Pleše
izvršnog urednika Roberta Žaje
urednika Dalmacije Mije Grabovca

Pozivajući se na Zakon o javnom informiranju molim Vašu novinsku kuću da mi omogući pravo na ispravak neistinitih informacija koje su pod naslovom **"Rušitelj uz kulu Cippico blokirao sportsku lučicu"** novinara Jakova Žarka objavljene 18.03.2007.god. Želim istaći da je Vaš novinar u nizu ranijih natpisa vezanih uz tzv. **"slučaj Cippico"** izrekao pregršt dezinformacija kleveta i uvreda na račun tvrtke Cippico d.o.o. Zagreb i moje osobno, te tvrtki, a i meni kao poduzetniku i direktoru Anti Samardžiću nanio nenadoknadivu štetu i poljuljao poslovni kredibilitet.

Natpis "Rušitelj uz kulu Cippico blokirao sportsku lučicu" sugerira bahatost i uzurpaciju povijesnih javnih dobara u Kaštel Novome. U suštini, radi se o zamjeni teza koje su vašem djelatniku i te kako poznate ali ih ignorira s ciljem medijske hajke ili se pak radi o neprofesionalnom pristupu i nekompetentnosti.

Naime, u tekstu se govori da je Ante Samardžić sa svojim djelatnicima pri rušenju objekta kompletnu opremu sportskog ribolovnog društva "Ugor" izbacio iz spremišta u kojem su članovi kluba držali pribor i alat. Tom izjavom javnosti se sugerira da je sportsko ribolovno društvo "Ugor" zakonski vlasnik dijela prostora kompleksa Cippico. Na njihovu žalost istina je u potpunosti drugačija. Riječ je o objektu koji nije javno dobro (kako se pokušava prikazati) nego privatno imanje koje je bivši vlasnik Čurković Marko sasvim legalno prodao tvrtki Cippico čiji sam ja zakonski zastupnik.

Iz ovoga se sasvim jasno razabire tko je u ovom slučaju ponaša kao uzurpator, a tko je zakoniti vlasnik. Dobar poznavatelj lokalnih prilika velečasni Luka Vuco, (kao što je i većini dobro poznato) dao je svoj komentar, ističući da u konkretnom slučaju sportsko ribolovno društvo "Ugor" se nije htjelo iseliti iz prostora ponašajući se kao da je to njihovo vlasništvo. (tekst: Tvrđava Cippico nije javno dobro Slobodna Dalmacija 21.03.2007) U članku se uz ostalo implicira i moja bahatost glede ograđivanja prostora oko kule, čime se onemogućava pristup dizalici za vađenje brodova koja se na toj lokaciji nalazi 46 godina. Sasvim je uobičajeno, a i zakonska je obveza da se gradilište propisno ogradi iz mnogo razloga od kojih je najbitniji sigurnosti, a što se tiče spomenute dizalice, njena lokacija nije legalna, niti kao takva ima valjanu dozvolu za rad, što je jedan od razloga zbog čega se Poglavarstvo Grada Kaštela Odlukom obvezalo, da će dizalicu za izvlačenje brodova smjestiti stotinjak metara zapadno kako ne bi ometalo funkcioniranje budućih sadržaja u rekonstruiranom kompleksu dvorca Cippico, po kojem Kaštel Novi i nosi ime. Na koncu istaknuto mišljenje gosp. Hrvoja Andrijaševića Predsjednika "Ugora" koji je u spornom članku rekao da on smatra da je dodijeljena koncesija na 10 godina dobivena na nelegalan način, je netočno, što je svakome tko poželi utvrditi, dostupno, jer se radi o javnim ispravama.

Najoštrije demantiram ove navode jer je tvrtka Cipicco pribavila sve potrebne dokumente i dozvole prije započete rekonstrukcije i obnove objekta uz kulu Cipicco što se vrlo lako s sigurnošću može provjeriti. Tražim da se ovaj demant u što skorijem vremenu objavi (što do sada nije bio slučaj) sa ranijim demantom koji je već trebao biti objavljen na stranicama Slobodne Dalmacije.

U skladu s čl. 31. st. 1 i 2 i čl. 35. Zakona o javnom priopćavanju, tražimo da radi točnog i istinitog informiranja javnosti objavite gornji tekst ispravka informacije s fotografijom jednakim slovima na istoj stranici **u cijelosti i bez kraćenja**. Odlučno demantiram sve navode, tvrdnje i informacije kao i insinuacije, jer predstavljaju konstrukciju neistine i izmišljotina, te vrijeđaju i nanose ogromnu štetu tvrtki CIPICCO, a i meni osobno.

Tvrtka Cippico neće odustati od dovršetka projekta koji je od zvaničnih državnih institucija dobio sve potrebne suglasnosti, a medijskom linču, kojem smo bez razloga izloženi, suprotstavljati će se i nadalje demnatima i sudskim tužbama.

S poštovanjem

Dne, 12. travnja 2007. godine

Direktor trgovačkog društva

CIPICCO d.o.o

Ante Samardžić, dipl. ing.